

Den polske trompetist Tomasz Stanko på scenen i Jazzhouse i selskab med den finske sangerinde Johanna Sulkunen.
Foto: Torben Christensen

VINTERJAZZ 2016::

Lille trompetist spiller stor jazz

Af [Kjeld Frandsen](#) 18.februar 2016, 16:00

★★★★★

Den 73-årige polske trompetist Tomasz Stanko skulle ikke spille mange toner, før han skilte sig ud fra den i øvrigt fremragende polsk-skandinaviske flok

Europæisk jazz. Ja, vi skal ikke så mange år tilbage, før det var en størrelse, som de fleste koncertgængere fravalgte. Men også ved denne lejlighed kunne et fyldt Jazzhouse i København bekræfte, at et sådant fravalg er et fortidigt fænomen. Og dertil frister den nu 73-årige polske trompetist Tomasz Stanko jo altid til et genhør og et gensyn.

Ret beset er han relativt lille af statur, og han gør på ingen måde nogen stads af sig selv. Men han har en helt egen karisma, ligesom hans trompetspil har sin helt egen styrke og sjæl. Ja, det er nærliggende at kalde ham et polsk sidestykke til danske Palle Mikkelborg, for i lighed med sin danske instrumentkollega skal Tomasz Stanko ikke spille mange toner, før han skiller sig ud fra flokken.

Og sådan var det også ved denne lejlighed, til trods for at den polske mester virkelig omgav sig med en fremragende flok. Helt konkret havde de ni musikere samlet sig – som en naturlig, kreativ størrelse – ved sidste sommers jazzstævne på Vallekilde Højskole.

Musikken, der bestod af kompositoriske bidrag fra de involverede musikere, havde ofte en statisk og hymneagtig karakter, hvor tingene fik lov til at simre og spire. Her var et variabelt og levende fundament ved den danske vibrafonist Martin Fabricius, den polske pianist Artur Tuznik, den danske bassist Richard Andersson og den polske trommeslager Radek Wosko.

Og dertil frontlinien, hvor kapelmesteren blev sekunderet af to trompetister, islandske Snorri Sigurdsson og polske Tomasz Dabrowski, den danske saxofonist Thomas Hass og den finske sangerinde Johanna Sulkunen. Og alle havde format til at levere gruppelyd og spændende solistiske

udflugter. Tilmed formåede sidstnævnte at give ensemblet en særlig farve – i kraft af sin ordløse sang og sine sære stemmeekskursioner samt et par fine sekvenser med engelsksproget lyrik. Og så alligevel. Nok engang formåede Tomasz Stanko at skille sig ud fra flokken. Ja, da han i starten af koncerten kastede sig ud i solospil, var det som om, han reducerede de øvrige til rene statister. Og selv om de alle hen ad vejen fik spillet sig solidt ud af denne status, så fik man dog de stærkeste stjernestunder, hver gang den polske trompetist tog over og leverede tonerækker – tilsyneladende fra en ganske udtømmelig kilde. Som tilhører blev man bare grebet af nysgerrighed og dertil totalt overvældet.

»So Nice«. Ja, det var den velvalgte titel på den Tomasz Stanko-komposition, der afrundede aftenen. Her var da også dejlige stænk af melankoli og polsk folkløse, ja, stænk af nogle fundamentale musikalske værdier, der gang på gang er med til at gøre europæisk jazz til en ganske fascinerende størrelse.

Hvad: The Tomasz Stanko Experience

Hvor: Jazzhouse, onsdag aften